

ogólnonarodowej debaty poprzedzającej X Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz w czasie prac nad narodowym planem społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 dokonywana będzie konfrontacja zgłoszonych wniosków i postulatów z aktualnymi możliwościami oraz określona zostanie dalsza perspektywa realizacji części wniosków w późniejszym okresie. Ważnym zadaniem będzie uzyskanie społecznej akceptacji dla tych ustaleń.

Sejm zaleca rządowi oraz organom administracji państwowej wszystkich stopni pełne wykorzystanie istniejących oraz nowo powstających rezerw i możliwości dla realizacji w coraz szerszym zakresie wniosków i postulatów wyborczych. Niezwłocznie powinny być realizowane wnioski ujawniające braki i uchybienia we wszelkiego rodzaju działalności społecznej i gospodarczej.

Sejm zwraca się do rad narodowych wszystkich stopni, do radnych i działaczy samorządu terytorialnego o dalsze działania mające na celu wdrożenie wniosków i postulatów wyborczych oraz o systematyczną kontrolę ich realizacji.

Związki zawodowe, organy samorządowe, organizacje i stowarzyszenia społeczne powinny stwarzać warunki

sprzyjające wdrażaniu wniosków i postulatów wyborczych poprzez aktywizowanie poszczególnych środowisk i wyzwalanie społecznych inicjatyw. Szczególną rolę spełnia w tym zakresie Patriotyczny Ruch Odrodzenia Narodowego.

Sejm zobowiązuje komisje sejmowe oraz wojewódzkie zespoły poselskie do systematycznej kontroli realizacji wniosków i postulatów zgłoszonych przez wyborców; posłowie, wykonując swój konstytucyjny obowiązek ścisłej więzi z wyborcami, powinni szeroko informować społeczeństwo o realizacji zgłoszonych wniosków i postulatów.

Sejm zleca Najwyższej Izbie Kontroli przeprowadzanie kontroli realizacji wniosków i postulatów wyborczych oraz przedstawianie w tym zakresie stosownych informacji Sejmowi.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanawia rozpatrzyć w połowie kadencji stan realizacji wniosków i postulatów zgłoszonych w kampanii wyborczej do Sejmu IX kadencji.

Marszałek Sejmu: R. Malinowski

70

UCHWAŁA Nr 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1986 r.

w sprawie przyznania emerytom i rencistom prawa do ulgowych przejazdów kolejami.

W celu poprawy sytuacji życiowej emerytów i rencistów oraz stworzenia im korzystniejszych warunków utrzymywania więzi rodzinnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Emeryci i renciści mają prawo do korzystania z 50% ulgi w opłatach za dwa przejazdy kolejną w ciągu roku kalendarzowego do dowolnie wybranej miejscowości na obszarze kraju.

2. Ulgę stosuje się w dowolnej klasie wagonu osobowego i dowolnym rodzaju pociągu.

3. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów określi wzór dokumentacji uprawniającej do nabycia biletu ulgowego oraz tryb jej wydawania.

§ 2. Upoważnia się Ministra Finansów do pokrywania z rezerwy budżetu centralnego skutków finansowych wynikających z uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

71

UCHWAŁA Nr 45 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1986 r.

w sprawie systemu analiz i ocen działania mechanizmów reformy gospodarczej.

W celu zapewnienia jednolitych zasad systemu ocen, przebiegu i skutków wdrażania reformy gospodarczej oraz tworzenia przesłanek do prawidłowego rozwoju i funkcjonowania gospodarki narodowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się „System analiz i ocen działania mechanizmów reformy gospodarczej”, obowiązujący organy administracji państwowej przy prowadzeniu badań i analiz gospodarczych, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:

- 1) kieruje systemem analiz i ocen działania mechanizmów reformy gospodarczej,
- 2) sporządza i przedstawia Radzie Ministrów, po zaopiniowaniu przez Komisję do Spraw Reformy Gospodarczej, roczne informacje zawierające analizy i oceny skuteczności mechanizmów reformy wraz z ewentualnymi wnioskami dotyczącymi ich zmiany,

3) sporządza informacje sygnalizujące o występujących zagrożeniach i nieprawidłowościach w funkcjonowaniu mechanizmów gospodarczych i przedstawia je Prezydium Rządu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny być podawane do publicznej wiadomości.

§ 3. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie oraz prezydenci miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi w zakresie swego działania:

- 1) zapewnią prowadzenie systematycznych ocen funkcjonowania mechanizmów gospodarczych i ich skutków,
- 2) przedstawiać będą Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, w terminie do dnia 31 marca następnego roku, informacje roczne w zakresie przez niego określonym oraz informacje sygnalne zgodnie z występującymi potrzebami.

§ 4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego zapewni udostępnienie danych statystycznych na potrzeby opracowywania rocznych informacji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2.

§ 5. Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów zapewni prowadzenie, w ramach Instytutu Organizacji Zarządzania i Doskonalenia Kadr, prac badawczych dotyczących tworzenia, wdrażania i funkcjonowania mechanizmów reformy gospodarczej w zakresie ustalonym z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 6. Organy administracji państwowej przy prowadzeniu badań i analiz gospodarczych zapewnią udział jednostek badawczo-rozwojowych, a także stowarzyszeń naukowych, których działalność statutowa obejmuje problematykę funkcjonowania gospodarki.

§ 7. 1. Przy sporządzaniu rocznych informacji oraz formułowaniu propozycji zmian w systemie funkcjonowania gospodarki narodowej zainteresowane organy administracji państwowej powinny korzystać z ekspertyz ośrodków naukowych, w tym zwłaszcza z wyników prac prowadzonych w ramach centralnych programów badawczych w dziedzinie funkcjonowania gospodarki narodowej.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przeprowadzi analizę centralnych programów badawczych w dziedzinie funkcjonowania gospodarki narodowej i w porozumieniu z Ministrem — Kierownikiem Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń za-

pewni ujęcie w nich problemów i tematów niezbędnych do wdrażania reformy gospodarczej.

§ 8. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w wypadkach uzasadnionych wynikami analiz i ocen funkcjonowania mechanizmów reformy gospodarczej:

- 1) inicjuje prace nad nowymi rozwiązaniami systemowymi i organizacyjnymi lub ich zmianą,
- 2) koordynuje prace prowadzone przez organy administracji państwowej nad projektami aktów prawnych wprowadzających nowe rozwiązania systemowe,
- 3) przedstawia Radzie Ministrów projekty aktów prawnych w zakresie rozwiązań systemowych.

§ 9. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych są zobowiązani do uzgadniania z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów projektów aktów prawnych, których celem jest wprowadzenie nowych rozwiązań systemowych.

§ 10. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w celu zapewnienia wdrażania i upowszechniania mechanizmów funkcjonowania gospodarki narodowej:

- 1) inicjuje, a w uzasadnionych wypadkach organizuje doradztwo dla przedsiębiorstw i działaczy samorządów załóg przedsiębiorstw,
- 2) koordynuje prace nad programami i organizacją szkolenia kadry kierowniczej w zakresie systemu ekonomicznego gospodarki narodowej,
- 3) współdziała z zainteresowanymi organami administracji państwowej w upowszechnianiu informacji o mechanizmach funkcjonowania gospodarki, w tym wydaje wspólnie z wydawnictwem „Rzeczpospolita” dodatek „Reforma Gospodarcza”.

§ 11. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 164 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1981 r. w sprawie zakresu działania Ministra — Pełnomocnika Rządu do Spraw Reformy Gospodarczej (Monitor Polski Nr 20, poz. 190),
- 2) uchwała nr 151 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1982 r. w sprawie systemu analiz i ocen funkcjonowania mechanizmów reformy gospodarczej (Monitor Polski Nr 19, poz. 160).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 28 marca 1986 r. (poz. 71)

SYSTEM ANALIZ I OCEN DZIAŁANIA MECHANIZMÓW REFORMY GOSPODARCZEJ .

Cel działania systemu.

1. Podstawowym celem działania systemu jest zapewnienie systematycznej i wszechstronnej informacji na potrzeby Rządu o przebiegu i skutkach reformy gospodarczej oraz tworzenie przesłanek do korygowania — stosownie do potrzeb — rozwiązań systemowych.

2. Analiza procesu działania systemu funkcjonowania gospodarki narodowej powinna dotyczyć:

- 1) skutków ekonomicznych reformy gospodarczej,
- 2) skutków społecznych,
- 3) zagrożeń sprawnego wdrażania zasad reformy gospodarczej,
- 4) nieprawidłowości rozwiązań systemowych.

3. Ocena rozwiązań systemowych w szczególności powinna obejmować:

- 1) określenie luk, niedociągnięć i niespójności występujących w działaniu wprowadzanych mechanizmów ekonomicznych,
- 2) wnioski co do potrzeby korekt rozwiązań systemowych zawartych w obowiązujących aktach prawnych,
- 3) propozycje działań w zakresie polityki gospodarczej mające na celu usunięcie lub ograniczenie zagrożeń, o których mowa w ust. 2.

Zakres przedmiotowy systemu.

Zakres przedmiotowy systemu obejmuje:

- 1) problemy prawne:
 - a) stan zaawansowania regulacji prawnych związanych z reformą gospodarczą,
 - b) przebieg procesów porządkowania prawa gospodarczego,
 - c) niespójności między regulacjami prawnymi reformy a obowiązującym systemem prawnym i propozycje ich usunięcia;
- 2) zagadnienia struktur organizacyjnych gospodarki narodowej.
 - a) kształtowanie struktury organizacyjnej gospodarki narodowej,
 - b) zmiany funkcji centralnych organów administracji państwowej w dziedzinie gospodarki,
 - c) zmiany funkcji gospodarczych administracji terenowej stopnia wojewódzkiego i podstawowego,
 - d) proces tworzenia się i funkcjonowania zrzeszeń dobrowolnych i obligatoryjnych oraz innych form współdziałania przedsiębiorstw,
 - e) zmiany w wewnętrznych strukturach organizacyjnych przedsiębiorstw;
- 3) społeczne aspekty reformy gospodarczej:
 - a) realizację zasady uspołecznienia planowania,
 - b) realizację zasady samorządności załogi przedsiębiorstwa,
 - c) realizację zasady samorządności terytorialnej,
 - d) stosunek społeczeństwa do wprowadzanych mechanizmów funkcjonowania gospodarki,
 - e) stan upowszechniania znajomości zasad reformy oraz podstawowych aktów prawnych regulujących system funkcjonowania gospodarki wśród kadry kierowniczej, działaczy samorządów oraz szerokich kręgów społeczeństwa,
 - f) zmiany zachodzące w postawach załóg przedsiębiorstw i kadry kierowniczej, funkcjonowanie zasad doboru kadry kierowniczej, określonych w ustawie o przedsiębiorstwach państwowych,
 - g) działanie systemu motywacyjnego,
 - h) działalność socjalną przedsiębiorstw,
 - i) wpływ reformy na sferę niematerialną (ochronę zdrowia, naukę, kulturę, oświatę i inne);

4) skutki ekonomiczne:

- a) realizację ustawowych zasad samodzielności i samofinansowania przedsiębiorstw,
- b) działanie systemu bankowego,
- c) postępowanie wewnętrzne i postępowanie upadłościowe, ich przyczyny i przebieg,
- d) funkcjonowanie systemu zaopatrzenia surowcowego i materiałowego, ze szczególnym uwzględnieniem programów operacyjnych i zamówień rządowych,
- e) zmiany w efektywności działania przedsiębiorstw (racjonalizację zatrudnienia, zmiany wydajności pracy, wykorzystania majątku trwałego, zmiany poziomu kosztów produkcji i usług, w tym kosztów materialnych, oraz analizy kosztów jednostkowych niektórych podstawowych wyrobów dla gospodarki narodowej, zmianę poziomu energii i materiałochłonności),
- f) funkcjonowanie instrumentów sterowania postępem naukowo-technicznym,
- g) innowacyjną, rozwojową i wdrożeniową działalność przedsiębiorstw,
- h) wpływ narzędzi i instrumentów oddziaływania na eksport, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu kursów i odpisów dewizowych oraz rozliczeń w handlu zagranicznym na eksport i import,
- i) tendencje w zakresie cenotwórstwa i ich wpływ na działalność przedsiębiorstw i równowagę pieniężno-rynkową,
- j) zmiany w makroekonomicznej efektywności gospodarki,
- k) działanie systemów samoregulacji i ich wpływ na równowagę gospodarczą (wewnętrzną i zewnętrzną) oraz na równowagę finansową państwa,
- l) funkcjonowanie instrumentów sterowania ochroną środowiska.

Organizacja prac w ramach systemu.

1. Prace w ramach systemu prowadzone są równolegle przez:

- 1) zespoły robocze Komisji do Spraw Reformy Gospodarczej,
- 2) Konsultacyjną Radę Gospodarczą,
- 3) organy administracji państwowej oraz Narodowy Bank Polski,
- 4) jednostki badawczo-rozwojowe, szkoły wyższe i inne jednostki,
- 5) organizacje społeczno-zawodowe (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, Naczelna Organizację Techniczną, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierownictwa, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Patriotyczny Ruch Odrodzenia Narodowego),
- 6) indywidualnych ekspertów.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów będzie przekazywał zainteresowanym organom i instytucjom zakres oraz terminy informacji i analiz niezbędnych na potrzeby systemu.